

บทที่ 5

บทสรุป

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำเสนอตามลำดับดังนี้ จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 และเพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ซึ่งทำการศึกษาค้นคว้าจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 81 โรงเรียน โดยผู้ที่ให้ข้อมูลเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 81 คน และครูจำนวน 243 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 324 คน วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การแนะแนว การสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การนิเทศการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เป็น 2 ตอน ดังนี้คือ ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การแนะแนว การสอนซ่อมเสริม การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การนิเทศการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS) หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ทำการทดสอบด้วยสถิติ t-test โดยกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู สรุปผลได้ดังนี้ คือ

1.1 ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 5 คือ มีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาครอบคลุมทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

2) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

3) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการแนะแนว ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

4) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสอนซ่อมเสริม ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

5) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

6) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

7) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 2 คือ มีคณะกรรมการในสถานศึกษาดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

8) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

1.2 ผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้นด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 2 คือ มีการประเมินผลและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

3) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู ด้านการแนะแนว ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

4) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู ด้านการสอนซ่อมเสริม ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

5) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

6) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู ด้านการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

7) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู ด้านการนิเทศการศึกษา ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก ยกเว้นข้อ 2 คือ มีคณะกรรมการในสถานศึกษาดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

8) สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน สรุปผลได้ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี ด้านที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และด้านการนิเทศการศึกษา และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 1 มีคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ ข้อ 4 โครงสร้างหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษา และสอดคล้องกับวิถีชีวิตในชุมชน ข้อ 5 มีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ครอบคลุมทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ข้อ 9 สถานศึกษาสนับสนุนด้านวัสดุ และสื่อการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ข้อ 10 ส่งเสริมให้บุคลากรใช้สื่อ วัสดุอุปกรณ์และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และข้อ 11 มีการจัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนและเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านการแนะแนว ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 3 สถานศึกษาได้ร่วมมือกับสถานศึกษาอื่นในการส่งเสริมผู้เรียนด้านการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และข้อ 5 ครูทุกคนร่วมมือกันวางแผนดำเนินการ ติดตาม ประเมินผลการจัดระบบการแนะแนวการศึกษาต่อของสถานศึกษา

4) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านการสอนซ่อมเสริม ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 2 มีการจัดกิจกรรมนักเรียนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องให้กับผู้เรียน และข้อ 4 บุคลากรในสถานศึกษาได้ดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังการสอนซ่อมเสริมอย่างเป็นระบบ

5) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 1 มีโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

6) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 2 สถานศึกษาส่งเสริมการนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ 4 มีการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรท้องถิ่นควบคู่กับหลักสูตรสถานศึกษา และข้อ 5 สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพความสนใจและความถนัดของผู้เรียน

7) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านการนิเทศการศึกษา ในภาพรวมและรายข้อ พบว่า ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

8) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 1 มีการจัดระบบโครงสร้างองค์กรเพื่อรองรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อ 2 มีการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จของ สถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้เพื่อรองรับการประกันคุณภาพ ข้อ 3 บุคลากรในสถานศึกษาร่วมมือกันวางแผนกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์การประกันคุณภาพ ข้อ 4 มีการดำเนินการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อ 5 มีการพัฒนางานตามแผน ติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ข้อ 7 มีการร่วมมือกับเขตพื้นที่และหน่วยงานอื่นเพื่อประเมินคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเขตพื้นที่ และข้อ 8 สถานศึกษาใช้การประเมินสถานศึกษาเพื่อเป็นฐานในการพัฒนางานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ผู้ศึกษาค้นคว้าพบประเด็นที่สำคัญสามารถนำมาอภิปรายผล 8 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในภาพรวมแตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากว่าการบริหารเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาซึ่งบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในสาระของหลักสูตรและเอกสารประกอบต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณ ผ่าโผน (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอค้อวัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่าสภาพการปฏิบัติงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษามีการปฏิบัติงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางวิชาการไม่มากพอ ครูไม่เข้าใจหลักสูตร ขาดแคลนครูที่มีความชำนาญ ครูไม่ใช่สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพในการวัดและประเมินผล การนิเทศไม่สม่ำเสมอ ขาดงบประมาณในการจัดหาหนังสือเข้าห้องสมุดอย่างเพียงพอ งานที่ปฏิบัติมากกว่าด้านอื่น ๆ คือ งานด้านการเรียนการสอน และงานด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ แสดงถึงความเอาใจใส่ต่อบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งถือว่าการจัดการเรียนการสอนคือหัวใจของการจัดการศึกษา และการประชุมอบรมทางวิชาการเป็นการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา มีสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนสาเหตุที่อาจเกิดจากผู้บริหารโรงเรียนไม่สนใจและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเอกสารประกอบหลักสูตร ครูขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการปฏิรูปกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขาดสื่อและเทคโนโลยีสนับสนุนการสอน ไม่มีการนำผลการประเมินไปแก้ปัญหาร่วมกับผู้ปกครอง ไม่มีการควบคุมดูแลติดตามและประเมินผลการใช้ห้องสมุด ครูขาดความกระตือรือร้นในการเพิ่มความรู้ในการพัฒนาตนเอง และการนิเทศไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นระบบ และสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีของ จันทรานี สงวนนาม (2551) ได้กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรเป็นองค์ความรู้เดิมที่จะต้องนำมาจัดให้เป็นระบบและมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นรายวิชา ตลอดจนจัดทำสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของชุมชนและสังคม ตลอดจนคำนึงถึงความพร้อม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการจัดทำคำอธิบายรายวิชาตามหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตจริงในชุมชน แทนการเรียนรู้จากสิ่งที่ไม่ใกล้ตัว สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา ตลอดจนการเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ ศักยภาพพื้นฐานในการคิด การทำงาน และการพัฒนาตนเอง ผู้บริหารควรสนับสนุนให้มีสื่อการเรียนรู้อย่างหลากหลายเพื่อช่วยให้ครูและ

ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนได้สะดวกยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม (2544) กล่าวว่าสิ่งสำคัญคือสถานศึกษาควรมีการประเมินผลการเรียน การสอนอย่างเป็นระบบและประเมินตามสภาพจริง เพราะผลการประเมินจะช่วยให้นักเรียนรู้ ข้อบกพร่องหรือความก้าวหน้าของผู้เรียน ทำให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้และวิธีการ แก้ปัญหาหรือพัฒนาให้เหมาะสมได้

2) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจจะเป็นเพราะครูไม่นำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอย่างแท้จริง ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ครูผู้ทำการวิจัยไม่ เห็นความสำคัญในผลการวิจัยว่ามีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับ แนวความคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2540) ที่กล่าวว่าการวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการวิจัยที่ มุ่งพัฒนาหรือแก้ปัญหการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เรียนและขณะที่สอน ครูสามารถนำผลที่ค้นพบมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ และพัฒนา สถานศึกษาไปสู่คุณภาพการศึกษาที่แท้จริงและยั่งยืน การนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการ เรียนการสอนของตนเป็นการนำกระบวนการวิจัย ไปใช้ในการพัฒนาครูไปสู่ความเป็นเลิศและมี ความอิสระทางวิชาการ การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นการวิจัยลักษณะเชิงปฏิบัติ และควรใช้รูปแบบ การวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งนำความรู้ทางวิชาการหรือจากการสร้างทฤษฎีหรือแนวคิด ใหม่ ๆ ไปพัฒนาเป็นเทคนิคหรือวิธีการที่สามารถนำไปแก้ปัญหา และทดลองใช้จนได้ผลเป็นที่น่า พอใจ แล้วจึงนำไปเผยแพร่ใช้ในวงกว้างเพื่อการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสอดคล้อง กับงานวิจัยของ กิตติพงษ์ ไปร้งมณี (2553) ได้ศึกษาสาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก สรุปว่าการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรที่ใช้ในการ จัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัย ในชั้นเรียน และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นสาเหตุของปัญหาการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภวรรณ นิตสุวรรณ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการตามความ คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก 9 ด้าน มี เพียง 3 ด้านที่อยู่ในระดับปานกลางคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการ ส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน และด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษา

3) ด้านการแนะแนว พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาเห็นความสำคัญของระบบการแนะแนวตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการ ศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแนวจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ในการปฏิรูปวิชาชีพครูก็ได้มุ่ง พัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะที่ได้คุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพ โดยครูจะต้องมีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนานักเรียน ให้ความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ ดูแลผู้เรียน อย่างสม่ำเสมอ มีมนุษยสัมพันธ์และสุขภาพจิตที่ดี พร้อมทั้งจะแนะนำและร่วมกันแก้ปัญหาของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวความคิดของ จันทรานี สงวนนาม (2551) คือ ครูทุกคนต้องมีบทบาท ในการแนะแนวรู้จักและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีความร่วมมือจากบุคคลากรทุกฝ่ายทั้งในและ นอกสถานศึกษา ในการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาผู้เรียน ต้องมีระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อให้กระบวนการทำงานเป็นระบบมีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในโรงเรียน และนอกโรงเรียน ตามระบบนี้ได้มีการคัดกรองผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง มีปัญหา กลุ่มปกติจะได้รับการสร้างภูมิคุ้มกัน และพัฒนาตนเองตาม ศักยภาพจากครูที่ปรึกษา ส่วนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาจะเป็นกลุ่มที่ต้องดูแล ช่วยเหลือ พัฒนา ส่งเสริมและเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดจากครูแนะแนวในลักษณะของการทำงานเป็นทีม หากมีปัญหา ซับซ้อนเกินไป อาจจะต้องร่วมมือกับจิตแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้เพื่อพัฒนา ผู้เรียนทุกคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน และสังคม ตลอดจนทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม เพื่อให้ สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา กิจกรรมแนะแนวเป็นกระบวนการพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนด้วย การจัดบริการและกิจกรรมที่หลากหลายเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม โดยมุ่งส่งเสริมพัฒนา มารยาท บุคลิกภาพ ทักษะชีวิต พื้นฐานของความเชื่อว่าทุกคนมีความแตกต่างกัน ทุกคนมีคุณค่า สามารถ พัฒนาตนเองให้เจริญงอกงามได้และเต็มเต็มให้ผู้เรียนสามารถจัดการชีวิตของตนได้ตามความ สนใจ ความถนัด และความสามารถเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

4) ด้านการสอนซ่อมเสริม พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษาเห็นความสำคัญของการสอนซ่อมเสริม

การสอนเด็กที่พัฒนาด้านการเรียนยังไม่เต็มความสามารถในการเรียนตามปกติ โดยการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆที่จะมีผลต่อการเรียน ขจัดการเรียนรู้ที่ไม่ถูกวิธี ตลอดจนเสริมทักษะในการเรียนรู้ใหม่ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา แก้วจินดา (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามทฤษฎีของครูโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 พบว่าทฤษฎีของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ด้านการสอนซ่อมเสริม และด้านวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ผดุง อารยะวิญญู (2539, หน้า 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนซ่อมเสริมไว้ว่าการสอนซ่อมเสริมมีบทบาทสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอนทุกวิชาให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างบุคคลจึงต้องการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน การสอนซ่อมเสริมเป็นการจัดการเรียนการสอนลักษณะหนึ่งซึ่งตอบสนองของความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ดังนั้นการจัดการศึกษาควรตั้งอยู่บนพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ผู้เรียนแต่ละคนมีพื้นฐานต่างกัน และแต่ละคนจะต้องเรียนรู้เพื่อปรับตัวเข้าหากัน และให้ทันโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป

2. ผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีความสามารถอยู่ในตัวมากบ้างน้อยบ้าง

3. การศึกษาจะช่วยให้ความสามารถของผู้เรียนปรากฏเด่นชัดขึ้น

4. ในสังคมมนุษย์นั้นย่อมมีทั้งคนปกติและคนพิการ ในเมื่อเราไม่สามารถแยกคนพิการออกจากสังคมของคนปกติได้ เราไม่ควรแยกให้การศึกษาแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้นหากเป็นไปได้ควรให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับคนปกติเท่าที่สามารถจะทำได้

5. การให้การศึกษาควรมีหลากหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนได้มีศักยภาพการเรียนรู้ได้เต็มที่ และสอดคล้องกับแนวคิด ของ ศรียา นิยมธรรม และประภัสร์ นิยมธรรม (2528 หน้า ,47)

- 5) ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีโครงสร้างหลักสูตรที่จัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมและส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ จันทรานี สงวนนาม (2551) ที่กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาให้บรรลุจุดหมายมิได้ขึ้นอยู่กับเฉพาะการสอน

ในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้นการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นวิธีการช่วยพัฒนาคุณลักษณะ และนิสัยใจคอของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีความเสียสละ มีความซื่อสัตย์กตัญญู มีความเมตตา กรุณา รักใคร่กลมเกลียว สมัคสมานสามัคคีและมีวินัย มีภาวะของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ถ้าการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ เป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลทรี พิภุลแกม (2551, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพ ผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก และการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มนูญ ศีลาศรี (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนที่จัดการศึกษา 3 ช่วงชั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า สภาพการ บริหารงานวิชาการในโรงเรียนที่จัดการศึกษา 3 ช่วงชั้น โดยภาพรวมมีการปฏิบัติกิจกรรมทั้ง 12 ด้านได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อันรู้ ด้านการ วัตถุประสงค์และการประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้าน การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษาและองค์กรอื่น และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน อยู่ในระดับมาก

6) ด้านการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และ ปรับปรุง พ.ศ. 2545 ได้กำหนดการปฏิรูปการเรียนรู้ไว้ในหมวด 4 ว่าด้วยแนวทางการจัดการ ศึกษาโดยเฉพาะมาตรา 22 หลักการจัดการศึกษา มาตรา 23 สาระการเรียนรู้ มาตรา 24 าระบบการเรียนรู้อันรู้ซึ่งสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการมีเป้าหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นองค์ รวม โดยผ่านการบูรณาการเรียนรู้อันรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล พื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการ ประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกอบ กุฎโพธิ์ (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาของการบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า สภาพของการบริหารงาน

วิชาการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจณี โชติสุข และกิตติยา ทองเกษมภาค (2552, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด ผลการศึกษาพบว่า สภาพการบริหารงานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดย 3 อันดับแรก คือด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนรู้ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามลำดับ

7) ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะสถานศึกษาโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความเอาใจใส่และเห็นความสำคัญของการนิเทศการศึกษา การนิเทศภายในโรงเรียนมีหลักการนิเทศซึ่งซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่ผู้นิเทศต้องนำไปปฏิบัติขณะทำการนิเทศ เพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียน โดยเฉพาะทางด้านวิชาการบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวความคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) ได้กล่าวไว้ว่าการนิเทศภายในโรงเรียนมีหลักการนิเทศซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่ผู้นิเทศต้องนำไปปฏิบัติขณะทำการนิเทศเพื่อให้การดำเนินงานของโรงเรียน โดยเฉพาะทางด้านวิชาการบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งมีแนวการปฏิบัติ ดังนี้คือ

- 1) การนิเทศควรมีการบริหารงานเป็นระบบ และมีการวางแผนการดำเนินงานเป็นโครงการ
- 2) การนิเทศต้องถือหลักการมีส่วนร่วมในการทำงาน คือมีความเป็นประชาธิปไตยเคารพในความคิดของผู้อื่น เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นความร่วมมือร่วมใจกันในการดำเนินงานและใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานนั้นบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ
- 3) การนิเทศเป็นงานสร้างสรรค์ เป็นการแสวงหาความสามารถพิเศษของแต่ละบุคคล ให้แต่ละบุคคลได้แสดงออก และพัฒนาความสามารถเหล่านั้นได้อย่างเต็มที่
- 4) การนิเทศเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน โดยครูอาจารย์ได้เรียนรู้ว่าปัญหาของตนเป็นอย่างไร จะหาวิธีแก้ปัญหานั้นได้อย่างไร
- 5) การนิเทศเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้น สร้างความเข้าใจระหว่างกัน สร้างมนุษยสัมพันธ์ มีวิธีการทำงานที่ดีและความสามารถที่จะอยู่ร่วมกันได้

6) การนิเทศเป็นการสร้างความผูกพันและสร้างความมั่นคงต่องานในอาชีพ รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองและเกิดความพึงพอใจในการทำงาน

7) การนิเทศเป็นการพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพครูให้มีความรู้สึภภาคภูมิใจ ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความรู้และความสามารถในการพัฒนาได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลทวี พิภูลแกม (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 สรุปได้ว่าการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาและการนิเทศการศึกษาส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน

8) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีความพร้อมในการเตรียมการและมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนและดูแลพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ สถานศึกษาจึงต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษาจะต้องจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บันลือ พลพันธ์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 1-3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูวิชาการและครูผู้สอน พบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 1-3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ และด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัช ดารารัตน์ (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กลุ่มที่ 1 พบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องการศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตร และการเตรียมความพร้อมของบุคลากรเพื่อการเรียนการสอนในด้านการจัดการหลักสูตร การจัดตารางสอนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม และดำเนินการเรียนการสอนตามตารางที่กำหนด ในด้านการจัดการเรียนการสอน การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและ

ประเมินผลการเรียนและการกำหนดให้บุคลากรทุกฝ่ายถือปฏิบัติในการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ตามเกณฑ์และมาตรฐานเดียวกัน ในด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะของการศึกษาค้นคว้า

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่าสภาพการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะฉะนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและครู ควรให้ความร่วมมือในการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการและให้ความสำคัญกับงานวิชาการให้มากขึ้น

1.2 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ สถานศึกษาควรจัดให้มีการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนหลังการวิจัย ตลอดจนสถานศึกษาควรมีทุนสนับสนุนให้แก่บุคลากรในการจัดทำกรวิจัย และให้บุคลากรได้เข้าอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสถานศึกษา

1.3 ควรให้ความสำคัญในการจัดทำและปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วม และควรกำชับครูผู้สอนให้เห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนเป็นอันดับแรก ควรมีการคัดกรองเด็กที่มีความสามารถแตกต่างกันเพื่อหาทางแก้ปัญหาและส่งเสริม

1.4 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ควรสำรวจปัญหาและความต้องการของบุคลากรในสถานศึกษา ควรให้ความเสมอภาคกันและความเป็นกันเอง ควรส่งเสริมสนับสนุนสื่อ วัสดุเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่เหมาะสมและเพียงพอ

1.5 งานประกันคุณภาพการศึกษาควรปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการจัดทำกรประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในตัวแปรอื่น เช่น จังหวัดหรือภูมิภาค เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้ามาเปรียบเทียบกัน

2.2 ควรศึกษาสภาพการบริหารงานด้านอื่น ๆ เช่น งานส่งเสริมประชาธิปไตย งานกิจการนักเรียน งานงบประมาณ เป็นต้น